

Πρωτοχρονιά με χειροτονία Διακόνου στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Με την υποδοχή ενός νέου μέλους στους κόλπους της Ιερατικής της Οικογένειας, εόρτασε η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας την Πρωτοχρονιά του 2022 και τη μνήμη του Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου, Επισκόπου Καισαρείας της Καππαδοκίας. Στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, στο προάστιο Marrickville του Σύδνεϋ, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου, πλαισιούμενος από τους Επισκόπους Μιλπουπόλεως κ. Ιάκωβο και Χαριουπόλεως κ. Βαρθολομαίο, και κατά τη διάρκεια αυτής τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του υποδιακόνου κ. Νικολάου Carmonas.

Στη σημαντική αυτή στιγμή της ζωής του, κατά την οποία εκπλήρωσε ένα παιδικό του όνειρο, ο νέος Διάκονος είχε κοντά του τη σύζυγο και την κόρη του, οι οποίες παρακολουθούσαν τα τελούμενα με έντονη συγκίνηση και υπερηφάνεια. Δέχθηκε δε τις πατρικές νουθεσίες και συμβουλές του Ποιμενάρχου του, καθώς και τις εγκάρδιες ευχές του για μια ευλογημένη πορεία στο μονοπάτι της ιερωσύνης.

Αναλυτικότερα, ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Μακάριος στην εισαγωγή του νουθετηρίου λόγου, αναφέρθηκε στον βίο και το έργο του Μεγάλου Βασιλείου, ο οποίος αποτελεί σπουδαίο πρότυπο ασκητού, διδασκάλου, Ιεράρχου και θεολόγου. «Η ζωή του τιμωμένου Ιεράρχου είναι από μόνη της μία νουθεσία και μία πνευματική και εκκλησιαστική διδαχή», παρατήρησε, απευθυνόμενος στον χειροτονούμενο Διάκονο, εστιάζοντας όμως σε δύο βασικά σημεία της διδασκαλίας του Αγίου Βασιλείου, τα οποία ανέλυσε περαιτέρω.

Το πρώτο σημείο αφορά στην Εκκλησία, η οποία κατά τον Μέγα Βασίλειο «ἔστιν αὐλή ἁγία τοῦ Θεοῦ». «Απομακρύνομαι από την αυλή του Θεού σημαίνει ότι βγάζω τον Θεό από τη ζωή μου και στερούμαι της Θείας Χάριτος. Αυτοί που παραμένουν

στον οίκο του Θεού, στην αυλή του Θεού, στην κανονική Εκκλησία, είναι αυτοί που τελικώς προοδεύουν πνευματικά και ανθούν στις αρετές και τα χαρίσματα», σημείωσε ο Αρχιεπίσκοπος, ερμηνεύοντας τα λόγια του Αγίου.

Το δεύτερο σημείο της διδασκαλίας του Μεγάλου Βασιλείου, στο οποίο εστίασε ο Σεβασμιώτατος, αφορά στον ρόλο της ιερωσύνης, η οποία, παρομοιαζόμενη με τα οστά του ανθρωπίνου σώματος, σπρίζει και συγκρατεί ενωμένο το σώμα της Εκκλησίας. «Η είσοδος στην ιερωσύνη δε συνεπάγεται την ανάληψη μιας κοσμικής εξουσίας ή μιας υπεροχικής τάξεως», τόνισε ο Αρχιεπίσκοπος στον νέο Διάκονο και συνέχισε: «Η ιερωσύνη είναι σταυρός και μάλιστα δυσβάστακτος. Πρόκειται για μια διακονία η οποία βασίζεται στην αγάπη και την ταπείνωση. Εάν

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, στο προάστιο Marrickville του Σύδνεϋ, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου

αυτά δεν υπάρξουν στη ζωή του εκάστοτε κληρικού τότε δημιουργείται μείζον ζήτημα στην Εκκλησία. [...] Η ταπείνωση θα μας οδηγήσει στην προκοπή της ψυχής και όσο ανεβαίνουμε τα σκαλοπάτια της ιερωσύνης, τόσο περισσότερο πρέπει να ταπεινώνουμε τον εαυτό μας για να εξασφαλιστεί η σωτηρία των ψυχών των ανθρώπων που είναι το μείζον για την Εκκλησία μας».

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Μακάριος μίλησε με επαινετικά λόγια για τον νέο Διάκονο, αναγνωρίζοντας πως επέδειξε μεγάλη υπομονή και καρτερικότητα, αγωνίστηκε πνευματικά, εκκλησιαστικά, υπάκουσε τη φωνή του ποιμενάρχου του, περίμενε με ταπείνωση, προετοιμάστηκε και έδωσε χώρο στη χάρη του Θεού να λειτουργήσει στη ζωή του. «Η επιμονή σου να μάθεις ελληνικά και να σπουδάσεις Ορθόδοξη Θεολογία στη Θεολογική μας Σχολή μάς έχει εκπλήξει όλους», ανέφερε χαρακτηριστικά και επισήμανε: «Απέδειξες με τις πράξεις σου, με τη ζωή σου, με την έντονη και θυσιαστική διακονία σου στην Ενορία Ταξιαρχών, ότι είσαι άξιος της ιερωσύνης και ότι θα τιμήσεις με τη ζωή σου και τη διακονία σου την Εκκλησία γενικότερα, και την Ιερά Αρχιεπισκοπή μας ειδικότερα».

Ολοκληρώνοντας τον νουθετήριο λόγο, ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας παρακάλεσε τον χειροτονούμενο να μη χάσει τον ζήλο του και το πνεύμα μαθητείας που έχει. «Μην εξοικειωθείς με τα ιερά και τα όσια», τον προέτρεψε, «και μη χάσεις αυτή τη λαχτάρα και τη δίψα που είχες για την ιερωσύνη και την πνευματική ζωή. Κράτησε την ιερωσύνη σου με ταπείνωση, όπως λέγει ο Μέγας Βασίλειος,

